

Vydala: ZŠ a MŠ Emy Destinové,
nám. Svobody 3/930,
Praha 6,
šk. r. 2023/24
11. číslo

E m y n o v i n y

11

Lyžák

24.2. 2024 jsme všechny čtyři sedmé třídy (7.A až 7.D) jeli na týden na lyžák do Pece pod Sněžkou. Jelo nás 80 žáků, 4 učitelé a 5 instruktorů. Učitelé (instruktoři): Měchura a Hlubuček. Učitelky: Supeková a Budilová (zdravotnice). Instruktoři: Kamča, Tadeáš, Dan, Vašek a Jirka.

Sraz byl v 8:00 před školou a v půl deváté jsme už odjížděli autobusem z Prahy. Hned, jak jsme se tam dostali, tak nás už hnali na rozřazování do sedmi skupin. Seznámili jsme se s naším instruktorem a týmem a druhý den jsme měly již v půl desáté všechny týmy nasazené lyže. A hurá na sjezdovku! Nebyl tak dobrý sníh, ale nějak jsme to vzládli. Pár pádů, ale to nic není (možná ne „pár pádů“)! Po dopoledním lyžování jsme hladoví „sežrali“ oběd. Po obědě byl odpolední klid a po něm jsme vyráželi na další lyžování. Pak jsme se vraceli okolo pěti a unavení padali na postele. Některé týmy měly videoanalýzu, To se přitom nasmály!

Po večeri, která byla v šest, byl další odpočinek (mohli jsme jít i do bazénu) a pak následoval večerní

program. Někdy jsme měli přednášky, filmy, kahoot a diskotéky, Takhle to pokračovalo po celý týden. O odpočinkovém dnu, dnu bez lyžování, jsme hráli hry jako dobble, turnaj v piškvorkách, bažina, ale také i virtuální realitu! Stalo se hodně veselých příhod. Například jedné žákyni se zasekly brýle a hůlky v lanovce, a tak

skákala z lanovky do sněhu, aby nejela zpátky dolů! Nebo jsme nebyli ani na lyžích, když jsme uslyšeli v hotelu hlasitý bum a hned poté následovalo bác. Nakonec jsme zjistili, že původem tohoto zvuku byl žák, který se už první den rozmázl na schodech a zlomil si palec. Musel se chudák vrátit domů. To to pěkně začalo! A mnoho dalších vtipných historček... Všichni žáci z lyžáků mají hodně vzpomínek, na které nikdy nezapomenou! Děkujeme všem učitelům a instruktorům! :)

Anna Noeise Salem, 7. C

Úspěchy

V prosinci 2023 se konalo obvodní kolo olympiády ve španělském jazyce. Vynikajícího výsledku dosáhl Fedor Sarukhanov ze 7.B, který se umístil na 3. místě v kategorii A1/A2.

V obvodním kole olympiády v německém jazyce, které se konalo 8. 2. 2024 v ZŠ Pod Marjánkou v Praze 6, vzorně reprezentovaly naši školu Anna Salem a Olivie Nemashkalo ze 7.C, Aurelie Quarles z 8.D a Františka Bečková z 9.B.

23. 2. 2024 se na naší škole uskutečnilo obvodní kolo olympiády v anglickém jazyce. Žáci z dvaceti základních škol a gymnázií soutěžili v těchto dovednostech: Listening, Grammar and Vocabulary, Speaking.

V kategorii 6. a 7. tříd se na 1. místě umístil Christopher Fejfar ze 7.A.

V 8. čísle Eminých novin jste se mohli dočíst, že Christopher žil 10 let v USA a v jeho příspěvku v anketě žáků na str. 18 popsal, čím se liší americká škola od té naší české.

V kategorii 8. a 9. tříd se na 3. místě umístila Alexandra Horonyová z 9.B.

V krajském kole olympiády v českém jazyce, které se uskutečnilo 20. 3. 2024 v DDM Praha 2, se na krásném 3. místě umístila Barbora Vejpuská z 9.D.

Zábava

Rozhovory

Milí čtenáři,

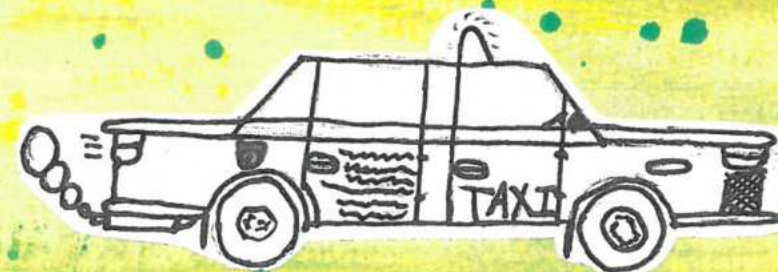
v tomto jarním 11. čísle Eminých novin navštívíme Fond ohrožených dětí Klokánek, podělíme se s vámi o úspěchy některých žáků naší školy, seznámíte s činností dalších zájmových kroužků, dozvíte se výsledky ankety na téma povolání, čekají na vás tři rozhovory - s žákem, učitelkou a ... , zajímavosti o Janu Amosovi Komenském, také Ema se školním komiksovým příběhem a mnoho dalšího.

Přejeme vám obohacující i zábavné čtení!
Redakční tým

ANKETA

Komenský

První v Evropě

V průběhu třetího ročníku loňského školního roku se naše třída, nyní 4.C, zúčastnila výtvarné soutěže, kterou vyhlásila společnost UPS v rámci výtvarné akce "Bezpečná cesta do školy očima dětí". Zадáním soutěže bylo nakreslit libovolnou technikou obrázek k tématu bezpečné cesty do školy.

Soutěžícími byly kolektivy dětí I. stupně základních škol celé ČR a regionů deseti evropských zemí.

Smyslem výtvarné soutěže je dětem připomenout, aby věnovaly zvýšenou pozornost dopravním situacím kolem nich. Žáci základních škol na svých výtvarných obrázcích měli nakreslit, jaké dopravní situace potkávají cestou do školy a jak na tyto situace reagují.

Pro společnost UPS bylo nelehké vybrat ta nejzajímavější výtvarná díla ze zúčastněných škol. Na konci třetího ročníku loňského školního roku přišlo vyhodnocení soutěže. Výsledky velmi překvapily a potěšily nejen pedagogy, ale hlavně nás děti ze 3.C. **Naše třída vyhrála první místo v celém evropském regionu.** Poté obrázky putovaly do centrály společnosti UPS do USA a Asie. Na začátku čtvrtého ročníku jsme se dozvěděli, že **se třída umístila na čtvrtém místě v celosvětové soutěži.**

Díky úspěšným výtvarným pracím jsme dostali od společnosti UPS věcné ceny, exkurzi do centrály společnosti UPS ČR v Tuchoměřicích a vouchery do Dinosauria Praha pro celou třídu.

Žáci 4. C, třídní učitelka Mgr. Hedvika Budilová a Martina Erbová, asistentka pedagoga

UPS

United Parcel Services ve zkratce UPS je americká mezinárodní logistická společnost, která se zabývá pozemní, leteckou a lodní dopravou po celém světě. V ČR je umístěno její evropské sídlo nedaleko Letiště Václava Havla v Tuchoměřicích.

Klíčové hodnoty naší společnosti jsou především: Bezpečí, týmová spolupráce, inovace... atd... Jménem vedení společnosti UPS bych ještě jednou ráda **poděkovala dětem nyní 4.C. ze ZŠ Emy Destinové** za účast v naší evropské, následně světové bezpečnostní soutěži, kde získaly 1.místo v Evropě a ve světě skončily těsně pod bednou. Ukázaly týmovou práci a znalost slova "Bezpečí"! Výsledkem bylo bezpečnostní video, z jejich namalovaných obrázků, které v Evropě zvítězilo na plné čáře! Odměnou jim byla prohlídka našeho logistického centra, která se velmi povedla a co si budeme povídat, dětské úsměvy vám rozzáří běžný pracovní den. A následně jako poděkování jsme celou třídu pozvaly do Dinosauria Muzea v Tuchoměřicích.

Velké poděkování patří především paní učitelce Hedvice Budilové a Martině Erbové, které s námi do toho šly! **Děkujeme! V zastoupení za vedení společnosti Klára Vojtíšková, HR UPS**

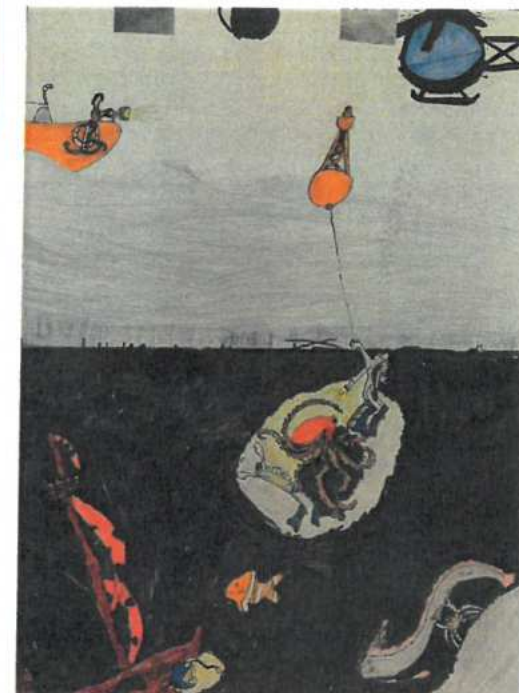

Exkurze do UPS v Tuchoměřicích, září 2023

Bezpečná

Pozor na přechodech bez semaforu, Eliška Bumbálková

Bezpečnost v moři, Šuvarina, Zámeš, Pácl

Práce hasičů, Krýša

Dávejte si pozor na vznik ohně, Ellen, Klárka, Terka, Honza B.

cesta

Silnice není hřiště, Tereza Fílová, Barbora Kutílková

Odměny

Nejvíce se mi líbilo kreslit výkresy. **Ben Šuvarina**
Práce na výkresu. **Jakub Pácl**
Nejvíce se mi líbila práce ve skupinách. **Barča**

Dinosaurium

Líbil se mi výlet do Dinosauria. **Bezouška**
Velký zážitek jsem měl v Dinosaurii, poznal jsem nové druhy dinosaurů. **Zámiš**
Byl jsem rád, že jsme šli do dinosauria. **Kuba Z.**
Mně se nejvíce líbilo v dinosauriu, kde jsem se dozvěděla zajímavé věci o dinosaurech. **Eliška**
Líbilo se mi, že nám firma dala lístky do Dinosauria. **Ellenka Konigová**
Líbil se mi výlet do Dinosauria. **Adéla**
Moc se mi líbil výlet do Dinosauria. **Anet Kalná**
Byla jsem šťastná, že jsme mohli jít do Dinosauria. **Šárka**

Exkurze v UPS

Jsem rád, že nám firma UPS poskytla výlet do skladiště. **Vojtíšek**
Nejlepší zážitek byl ve firmě. **Jan Ekrt**
Moc se mi líbil výlet do firmy. **Klára**
Líbil se mi výlet do firmy a zatahovací místnosti. **Vilém**
Líbil se mi výlet do UPS. **Amálie Dolečková**
Líbilo se mi, že jsme byli v UPS. Nebyla jsem ráda, že nám na výkresu postavičky pořád padaly. **Vendy**
Moc se mi líbilo ve firmě, protože nám dokonce dali i nějaký dortík. **Nina Slupyská**

Nejvíce se mi líbilo, že jsme vyhráli Evropskou soutěž ve výtvarce. **Terka**
Jsem rád, že se naše výkresy dostaly do celosvětového kola. **Marek**

Kamarádství s Klokánkem

Kamarádství naší školy s Klokánkem začalo před více než dvěma lety. Po nadaci Kapka naděje, které jsme v roce 2021 věnovali výtěžek z prodeje na vánočních trzích, pan ředitel hledal další nadaci, která by také potřebovala finanční podporu. Našel „Klokánek“.
V roce 2022 se tedy mnohé třídy rozhodly věnovat výtěžek z prodeje svých výrobků právě „Klokánku“. Jednalo se o částku 89 086 Kč. Paní Hanka Kupková, předsedkyně Klokánku v ČR, také navštívila některé třídy, kde představovala činnost Klokánku a odpovídala dětem i pedagogům na jejich otázky.
V tomto školním roce 2023/24 žáci všech tříd pod vedení svých pedagogů vyráběly na vánoční trhy s jasným cílem podpořit Klokánek. To se také podařilo a v únoru tohoto roku zástupci všech tříd – Parlamentáci, zástupci redakce školního časopisu a pan ředitel Mgr. Ota Bažant, slavnostně předali finanční dar 148 501 Kč paní Hance Kupkové v Klokánku Hostivice.

Předání daru v prosinci 2022 v Hostivici

Předání daru v únoru 2024 v Klokánku Hostivice

Klokánek je projekt spolku **Fondů ohrožených dětí**. Klokánky mají pověření MPSV jako **zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc**, mohou proto týrané a zneužívané děti přijmout i bez souhlasu rodičů na základě rozhodnutí soudu. Nejčastěji se do Klokánků dostanou děti zanedbávané, nebo ty, které trpěly domácím násilím, či jejichž rodiče jim nebyli schopni zajistit řádnou péči. Klokánky mají nepřetržitý provoz. Klokánek je dočasným domovem pro děti v akutní nouzi, hlavním principem Klokánku je rodinná péče a výchova dětí, které žijí ve stálém prostředí a starají se o ně stejní pečovatelé (tzv. tety), o děti pečují po všech stránkách obdobně jako v rodině. Maximální počet v "klokani" rodině jsou 4. Klokánek je financován z darů fyzických a právnických osob, státního příspěvku, grantů a dotací.

FOD pod názvem Klokánek v současné době provozuje 15 zařízení v ČR s celkovou kapacitou 322 míst.

Za dobu své existence 23 let pomohl Klokánek více než 10 tisícům dětem.

s paní Hankou Kupkovou, předsedkyní Fondu ohrožených dětí v ČR a ředitelkou Klokánku HOSTVICE

Proč se jmenujete Klokánek?

Je to podle zvířete Klokán, kdy klokán samice má svůj vak pro malého klokánka. Takže Klokánek je takový vak pro ochranu dětí – klokáňat.

Jak jste strávili Vánoce, Štědrý den?

Štědrý den děti s tetami a strýci trávili tak, jak je zvykem v běžných domácnostech. Přichystali společně sřomeček, šli na procházku a u štědrovečerní večeře se podával řízek s bramborovým salátem, aby dětem nezaskočila kost. Pak už Ježíšek zazvonil a přichystal dárky dětem, kterým zářila očička. Některé děti bohužel u nás zažívají první krásné Vánoce, přestože už jim je třeba deset let.

Jak ty děti navedete k sobě? Většina asi neví, že Klokánek existuje, nebo jsou moc malinké, a neumí si sami pomoci.

Pokud jsou děti malé, pomůže jim u nás místo najít OSPOD (Oddělení sociálně právní ochrany dětí – tzv. sociálka), pokud jsou starší, může jim pomoci výchovný poradce ve škole; případně paní učitelka, pan učitel nebo kamarád a doprovodí je k nám do Klokánku. O Klokánku se dozví děti ze sociálních sítí, webových stránek, ale občas i z TV nebo rozhlasu, případně od svých kamarádů. Dítě tak může přijít do klokánku samotné, nebo pak na základě rozhodnutí soudu, smlouvy s OSPOD a v případě, že o pomoc žádá rodina, tak na smlouvu se zákonným zástupcem.

Máte u vás i děti z babyboxů?

Děti z Babyboxů, k nám nechodí. Ty jsou přednostně umístěny u přechodných pěstounů.

Jaký je věk dětí z babyboxů?

Jedná se většinou o novorozenata, ale je znám příklad, že nejstarším dítětem v Babyboxu byl dvouletý chlapec, který se tam téměř nevešel.

Jsou pro ně ty boxy bezpečné? Nemůže tam zůstat to dítě zapomenuté?

Babyboxy jsou maximálně bezpečné. Prochází mnoha kontrolami a zároveň se v pravidelných intervalech upravují, aby byly stále lepší. Babyboxy se nachází nejčastěji přímo v nemocnicích. Jakmile se dítě do Babyboxu vloží, tak je předán signál na patřičné místo, kde si ihned zdravotní sestra dítě převezme. Mají i dobrý kontrolní mechanismus, kde si vlastní kontrolu dělá sám zakladatel Babyboxů pan Ludvík Hess. Do mobilu mu přijde upozornění, že dítě bylo vloženo do Babyboxu. Má i vizuální kontakt, takže na mobilním telefonu vidí, jak její sestra obratem převzala do péče.

Znáte osobně zakladatele babyboxů?

Mám tu čest paní Ludvíka Hesse osobně znát. Je to úžasný člověk a všichni co ho znají mu důvěrně říkají „Babydědek“. On sám to kvituje. Oplývá obrovskou láskou ke koním a je to úžasný člověk, který je pro svůj projekt dlouhodobě nadšen a pomáhá tak novorozencům dětem najít lásku a štěstí v jejich životě. Poslední informace, která se ke mně dostala je ta, že již pomohl takto 261 dětem. Myslím, že je to obdivuhodný člověk.

Jaký je věk dětí, které mohou být v Klokánku?

V Klokánku mohou být děti od narození do dovršení 18 let.

Jak dlouho tady děti mohou být?

Děti zde dle zákona mohou být maximálně 6 měsíců. Většinou se smlouva uzavírá na dobu 3 měsíců, s možností prodloužení. Průměrná doba pobytu dětí u nás jsou 4 měsíce.

Může si je někdo adoptovat?

Bohužel adopce u těchto dětí není téměř možná. Jsou to děti v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Zde jim je poskytnuta první pomoc a o jejich budoucnosti se pak často rozhoduje až později.

A můžou samy odejít?

Pokud dítě s námi uzavře Smlouvu o ochraně a pomoci (většinou se jedná o děti starší 12 let, s přihlédnutím k jejich rozumové vyspělosti), mohou tuto smlouvu kdykoliv ukončit a ze zařízení odejít. Pokud je k nám dítě umístěné na základě jiného právního titulu, např. rozhodnutím soudu, dítě z vlastní vůle odejít nemůže.

Co se stane, když dítěti vyprší doba, jakou může být v Klokánku? Jde pak zpátky k nechtěnému rodiči?

Po dobu pobytu dítěte v zařízení Klokánek se snažíme spolupracovat s jeho rodinou, a to i širší, např. s babičkou, dědečkem, tetou, strýcem apod. Pokud není možný návrat do jeho rodiny je třeba hledat jiné alternativy pro dítě. Většinou se pak jedná o dětský domov. Pokud má dítě během pobytu v našem zařízení značné výchovné problémy, může se jednat o diagnostický ústav, který následně určí, který typ náhradní péče je pro dítě nevhodnější.

Kolik dětí máte teď v Klokánku?

V současné době mám v zařízení 15 dětí, celkového počtu 16 míst. Dnes jsme jedno propustili, ale obávám se, že během tohoto týdne bude místo opět obsazené. Kapacita našeho zařízení je celkem 20 míst. Bohužel na plnou kapacitu mi chybí 2 pečující osoby. Z tohoto důvodu je jeden byt uzavřený.

Kdo se o ně stará?

O maximálně čtyři děti na bytě v Klokánku pečuje týdenní teta nebo týdenní strýc. Vždy se střídají v úterý, takže dítě má tolik potřebnou jistotu, kdo o něj bude pečovat. Po celou dobu pobytu v Klokánku má dvě pečující osoby. Ty o děti pečují po všech stránkách, obdobně jako v rodině. Kromě péče o děti také vaří, nakupují, pečují o domácnost, mají čas si s dětmi hrát, mazlit se s nimi, chodit s nimi na vycházky, doprovázet je k lékaři, do školy a na zájmové. Děti přichází do zařízení většinou ve velmi špatném psychickém i fyzickém stavu, takže teta i strýc s nimi musí intenzivně pracovat. Jakmile se jim je podaří posunout a vidí krásné pokroky, děti od nás odchází a přichází opět nové děti. Je to stálý koloběh života a tety i strýcové se musí vyrovnat s tím, že děti, které mají velmi rádi, zase odejdou a přijdou nové. Je to pro tety a strýce skutečně velmi náročná práce. Už i to, že z jednoho roku, věnují celý půl rok bydlení na Klokánku.

Co když teta nebo strejda onemocní?

I to se může stát. Na nemocenské zůstává pečující osoba v případě, že její zdravotní stav je skutečně vážný. Běžné nachlazení u nás nevádí, neboť i to k rodinnému životu patří. Pokud je teta či strýc na nemocenské, nastoupí na jejich směnu tzv. zástup. Jedná se o tetu nebo strýce z jiné směny. Většinou se podaří, že teta z prvního týdne, pokračuje ve směně další týden a pak musí na Klokánku zůstat tři týdny, než přijde opět „protiteta“ nebo „protistrýc“.

Kdo může pracovat jako teta nebo strejda v Klokánku?

V Klokánku může pracovat každý, kdo má rád děti, umí vést domácnost, umí o děti pečovat, ale hlavně musí to být velmi dobrá duše, která dokáže děti obejmout, přivínout k sobě a říct, že všechno bude dobré. Takové lidi do Klokánku stále hledáme. Speciální vzdělání nevyžadujeme, pouze v době práce u nás si zaměstnanec – teta nebo strýc udělají 200hodinový kurz pracovníka v sociálních službách, který jim rádi zajistíme na naše náklady. Doma přece také každý rodič nemá pedagogické vzdělání, a přesto vychovává skvělé děti.

Dají se děti navštěvovat nebo jsou chráněné, aby jim někdo zase neublížil?

Děti, pokud si to přejí, mohou navštěvovat zákonní zástupci – mamka, tatka, nebo příbuzní, ale i jejich kamarádi. Nechceme, aby byly děti v Klokánku odtržené od reality. Samozřejmě existuje i možnost, že je vydán rozsudek o zákazu kontaktu s konkrétními osobami. Pak se s těmito osobami dítě vídat nesmí. Jedná se například právě o zákonného zástupce, který dítě týral.

Doprovázíte je do školy?

Od 10 let mohou děti chodit do školy samy, pokud si to přejí. Samozřejmě i v tomto věku je na jejich žádost může doprovázet pečující osoba. Jsou ale i mladší děti, které projeví zájem chodit samy do školy, pak je to na schválení ředitelky, zda jsou natolik rozumově vyspělé, aby je nemohlo nic ohrozit. Pokud dítě ohrožují například rodiče, které ho týrali, tak dítě do školy doprovázíme vždy, i když se jedná třeba o středoškoláka.

Chodí děti na zájmové kroužky?

Děti navštěvují zájmové kroužky, dle svého výběru. Vždy když dítě přijde do Klokánku, tak zjišťujeme, co se mu líbí, co je baví. Je důležité, aby si takové dítě zvedlo své sebevědomí. Každé dítě je na něco šikovné, jen se musí hledat, v čem. To je úkol většinou pro pečující osoby, aby společně s dítětem našli, která zájmová aktivita je pro dítě vhodná a bude ho bavit.

Můžou tu mít děti počítač a hrát na něm hry?

Děti přichází většinou zcela nevybavené. Jedná se o děti ze sociálně slabších rodin, ale i z bohatých rodin, kde děti utečou a nic si nevezmou s sebou. Rodiče jim pak tento komfort neposkytnou. Na našich bytech je vždy jeden notebook, který děti mohou použít v rámci vzdělávání. Hry mohou hrát na x-boxu v herně, s dohledem na to, aby zde netrávily veškerý svůj volný čas.

Na co použijete finanční dar?

Váš velmi štědrý dar použijeme hlavně na provoz našeho zařízení. Klokánek je ze strany státu financován do výše 60 %. Je třeba všem dětem vždy obstarat veškeré potřeby, včetně drogerie, potravin, školních pomůcek, učebnic, ale i léků, vitamínů, brýlí případně rovnátka na zuby apod. Vše stojí peníze. Je hezké, že lidi rádi přinesou oblečení a hračky, toho je vždy dostatek, ale finance na běžné potřeby neustále pro děti schází. Klokánkem ročně projde 60 dětí, který přichází zcela bez vybavení, většinou i ve špatném zanedbaném zdravotním stavu. Proto si Vašeho daru velmi vážíme, je neskutečný. Je obdivuhodné, co děti z Vaší školy dokázaly. Částka 148.501 Kč je opravdu překrásná a věřte, že do poslední koruny bude využita pro děti v našem zařízení. Děkuje.

S jakými firmami nejvíce spolupracujete?

Naši podporovatelé jsou hlavně fyzické osoby a pak firmy typu Maxprogress, Letiště Praha, Mirakulum a mnoho dalších.

Jaké je Vaše původní povolání? Co jste vystudovala?

Mé původní povolání je samostatný odborný ekonom, ale to bylo již téměř před 30 lety. Vystudovala jsem Obchodní akademii v Praze 1. Po mateřské dovolené jsem se rozhodla, že chci pomáhat dětem, a nastoupila v září 1998 na post pomocné síly v sekretariátu do Fondu ohrožených dětí. Zde jsem prošla téměř všemi pozicemi a od dubna 2019 jsem Předsedkyní Fondu ohrožených dětí. To je jasný důkaz toho, že když si řeknete, čeho chcete dosáhnout a budete na tom tvrdě pracovat, vše je možné. Můj sen pomáhat dětem se splnil a jsem za to moc ráda, přestože je to někdy velmi náročná práce.

Co Vám dělá největší radost?

Největší radost mi dělá dětský úsměv a pocit, že jsem někomu prospěšná. Představa, že Klokánky od roku 2002 prošlo již více jak 11 tisíc dětí, kterým jsme dokázali pomoci, je přece velkou radostí.

Chcete něco vzkázat dětem?

Žijte šťastné dětství ve svých milujících rodinách. Jděte za svým cílem a hlídejte si, aby to byl skutečně VÁŠ cíl, a ne přání někoho jiného. Vše, čeho chcete v životě dosáhnout, se dosáhnout určitě dá. Jen je k tomu třeba píle a odpovědnost. Pokud tohle v sobě najdete, budete v životě šťastní.

Děkuje Vám za odpovědi i čas, který jste jim věnovala.

Příběhy

Příběh z Klokánku LUCINKA

Holčička, kterou jsme si jeli vyzvednout z dětského oddělení naší nemocnice nevypadala vůbec zdravě. Ve svých čtyřech letech vážila necelých devět kilogramů a na svůj věk byla i velmi malá. Bledé propadlé tváře a modré kruhy pod očima. Nevěděli jsme o ní zloha nic. Jen to, že ji maminka zanechala na chodbě nemocnice a utekla. Teta v Klokánku ji vzala do náruče a pochovala. Lucinka spokojeně usnula, přestože bylo dopoledne a tetu nikdy před tím neviděla. V Klokánku se jí od první chvíle líbilo. Nejoblíbenějším se jí stal velký plyšový pes, kterého sotva unesla. Musel s ní spinkat v postýlce a také jíst u stolu. "Tohle pejskovi chutná," řekla vždycky a dělila se s ním o každé sousto. Jen podivný bolák, se kterým přišla už z nemocnice, se stále nehodil. Teta proto vzala Lucinku k naší dětské lékařce, která ji důkladně prohlédla. "Lucinko, co se ti stalo? Skoro bych řekla, že tě kouslo nějaké zvíře," vyptávala se vlídně lékařka a hledala při tom Lucinku po hlavě. Lucinka se zamyslela, ukázala si na nohu a řekla: "To je bebí. Udělal mi ho pejsek!" Teta myslela, že Lucinka mluví o svém novém plyšovém kamarádovi, ale ona jen zavrtěla hlavou: "Ne tenhle hodný pejsek, ale ten zlý, co s námi bydlel v garáži!" "V garáži?" divila se lékařka i teta. Lucinka si ale vedla svoji. V garáži prý bylo hodně těch malých pejsků. Nakonec se vše vysvětlilo. Naši Lucinku pokousala krysa! Uběhlo pár týdnů a z Lucinky se stala krásná holčička. Vyrostla o několik centimetrů a nabrala na váze. Zranění způsobené krysou se jí zahojilo, a její maminka? O té jsme se dozvěděli, že svoji dceru zanechala v nemocnici ze zoufalství, aby ji uchránila. Stala se totiž obětí gangu obchodujícího se ženami. Na cestě do ciziny přespávali na nejrůznějších místech a jedinou záchranou byl útek. Pro svoji dceru si představovala lepší budoucnost a tak ji zanechala tam, kde se o ni dokázali postarat. V nemocnici. Lucinka u nás v Klokánku měla zůstat půl roku, ale těsně před jejím odchodem do dětského domova se na ni usmálo velké štěstí. Přišla ji navštívit paní, co mohla být, ale nebyla, její babičkou. "Můj syn s její maminkou kdysi chodil, ale potom se rozešli. Já ji měla moc ráda a mrzelo mě, že spolu mladí nezůstali. Přišla jsem se podívat na její dcerku," vysvětlila nám paní a do Lucinky se okamžitě zamilovala. "Je to moje vnučka, i když není," smála se a hned o ni požádala. Stala se Lucinčinou pěstounkou a babičkou na plný úvazek. "Život se nám změnil oběma," pochvaluje si babička a dodává: "Připadala jsem si nepotřebná a opuštěná. Teď mám svoji Lucinku a je nám oběma skvěle!" Lucinka už chodí do první třídy. Skvěle prospívá a má také tu nejkrásnější školní aktovku. Přišla nám ji totiž s babičkou hrdě ukázat!

Z Klokání kapsy

Malý Klokánek

Jednoho krásného jarního dne jsme na večer jeli pro sotva dvouletého „Malého Klokánka“. Policie ho našla na ulici se svou maminkou, která se radostí z návratu svého „Klokánka“ zdrgovala takovým způsobem, že se ani neudržela na nohou. „Malý Klokánek“ skákal po policejní stanici jako divý, vůbec nevěděl, jak se má chovat. Nakonec jsme se dozvěděli, že „Malý Klokánek“ už stihnul procestovat se svým tátou skoro celé Polsko, protože kočovali a živili se krádežemi. Nakonec docestovali až do Čech, kde se „Klokánek“ skoro po dvou dlouhých letech setkal s maminkou. Když „Malý Klokánek“ přijel k nám do zařízení, tety se nestačily divit, co všechno „Malého Klokánka“ tatínek nenaučil. „Malý Klokánek“ neuměl sám jíst, dokonce i hrneček viděl poprvé. Neuměl si hrát ani sám, ani s dalšími kamarády „Klokánky“, které u nás poznal. „Klokánek“ se moc bál nočníku a dokonce i vody. Malý Klokánek byl také velmi nemocný, měl problémy s dýcháním a různé další nemoci. Nejspíš celé ty dva roky, které strávil na cestách, ho tatínek nosil, protože neuměl moc chodit a stále chtěl být u tety na rukou. Teta se ale nevzdala! Rozhodla se, že z „Malého Klokánka“, který ještě neměl šanci poznat svět, udělá „Velkého statného Klokana“, který pak všem ukáže, zač je toho loket. Tetě se po pár měsících opravdu podařilo, aby byl „Malý Klokánek“ samostatný, už chodil sám na nočník, dokonce se rád koupal. Dokázal se sám napapat a napít z hrnečku. Hrál si se svými oblíbenými hračkami, houpacím koníkem a kačerem, ale také si užíval přítomnost ostatních „Klokánků“, kterých se dříve bál. A najednou přišel dopis k tetám do kanceláře! Náš „Malý Klokánek“ byl předán do péče Dětského domova! A proč? I v Dětském domově se podívovali, proč takhle malý „Klokánek“ musí do Dětského domova, když tam nemá žádné vrstevníky, ale jen mnohem starší kamarády. „Malý Klokánek“ by se měl moc dobře u pěstounů. Bohužel, „Malý Klokánek“ svou šanci nedostal, a tak skončila jeho Klokánkovská pohádka! Moc nám chybíš „Malý Klokánku“!!!

Petr a Petruška

Dva sourozenci si byli podobní jako vejce vejci. Oba blondatí a modroocí. A také měli podobné chutě! Jediné, co chtěli jíst, byly kočičí granule. Nic jiného od matky již pár dnů, možná i týdnů, nedostávali. Na vše se přišlo v porodnici, kde se měl narodit jejich sourozenec.

Maminka se netajila tím, že doma nemá nic. Jídlo pro děti ani pro miminko, natož pro sebe. Elektrinu měla odpojenou. O děti se jí v době porodu měla starat jakási kamarádka, ale nedostavila se a tak musela vzít děti s sebou. Z nemocnice putovala pětiletá Petruška a přesně o deset měsíců mladší Petr do Klokánku. Zde oba vyprávěli o kocourovi a jeho moc dobrých granulích! „Chleba nám nechutná, vy tu nemáte ty malé hnědé bonbónky, co jí náš kocour?“ ptala se Petruška a tvářila se zklamaně. Neměla co chroupat! K překvapení všech pracovníků Klokánku zůstalo čerstvě narozené miminko u matky, přestože u sourozenců v Klokánku už mělo nachystanou postýlku. Zvědavost nedala sociální pracovníci ani vedoucí a obě se vyjely za novorozencem podívat k němu domů. Přivítaly je rozbité dveře, zima a špína. Matka ležela v posteli, u prsu miminko, které ale spokojené nebylo a hlasitě plakalo. „Nepije, nemám mléko!“ konstatovala a stočila se ke zdi do klubička. Hlavu si přikryla peřinou, prý aby mohla spát a neslyšela ten hrozný řev! Pomoc odmítla. Nechtěla odvézt do azylového domu ani svěřit miminko do Klokánku. O pomoc naopak prosil zmiňovaný kocour, kterému patřil velký pytel granulí opřený v obýváku u zdi. Nasedl do auta, zabral zadní sedadlo a hlasitě mňoukal. Bez svolení ale jet za Petruškou a Petrem nemohl. Z celé rodiny byl totiž jediným, kdo měl dostatek jídla... „Prosím, mohla byste vykonat u té paní a novorozenceho miminka návštěvu?“ prosil Klokánek tamní dětskou obvodní lékařku, když jí byla podrobně vylíčena situace v rodině. Neměla čas. Prý až za dva dny! Dlouhé dny, kdy mohlo být dítě ohroženo dehydratací a hladem. Nakonec se jela k matce domů podívat záchranka a převezla miminko okamžitě do nemocnice. Děti se svého sourozence nedočkaly, ale naučily se jíst normální jídlo a také prodělaly mnohá vyšetření. Zjistilo se, že mají těžkou alergii na lepek. Tety jim proto začaly připravovat bezlepková jídla a během pár dnů se nestačily divit. Petruška i Petr se neuvěřitelně změnili! Zklidnili se, vyrostli o několik centimetrů, zmizela jim úporná vyrážka, na kterou doposud nezabíraly žádné masti. I chování bylo jiné. Najednou je zajímaly pohádky a básničky sypaly z rukávu! Bylo to až neuvěřitelné. Po půl roce ale museli oba do dětského domova. Svoji malou sestřičku nikdy neviděli.

Skutečné životní příběhy dětí z Klokánku si můžete přečíst na:

<https://www.klokanehostivice.cz/> Sepisuje je paní Hanka Kupková. Vybrali jsme pro vás jen tři.

KAMARÁDSTVÍ naší školy s Klokánkem stále pokračuje

Začátkem března nám Klokánek daroval několik stovek dětských knih, které obohatily naše dvě knihovny – v Českomalínské ulici a na hlavní budově. Dostalo se i na mateřskou školu a školní družinu. Odpoledne mohou děti společně skládat různé motivy z mnoha darovaných puzzlí.

Děkujeme nejen Klokánku, ale také paní knihovnici Mgr. Anně Pozděnové, která všechny knihy roztřídila.

Plánujeme ...

Znáte Mášu

Možná ji potkávejte na chodbě, nebo ji občas vidáte v jídelně, v knihovně ... ale nic o ní nevíte. Proto jsme se rozhodli požádat paní Mášu, aby nám o sobě něco řekla. Byla ochotna. :)

Jmenuji se Lapina Marie. Pocházím z Ukrajiny, z hlavního města Kyjeva. Když začala válka 24. února 2022, rozhodli jsme se se synem, že pojedeme na nějaké bezpečné místo v Evropě. Přijeli jsme do České republiky a líbilo se nám tady, tak jsme tu zůstali. Na začátku byl pro nás český jazyk nepochopitelný a mluvili jsme jenom anglicky. Můj syn šel do školy a já jsem viděla, jak mu bylo těžko – studovat všechno v cizím jazyce – češtině, a žít úplně jiným životem. Pochopila jsem, že všechny ukrajinské děti se vyrovnávají s takovými změnami a chtěla jsem jim pomoci, ale zatím jsem nevěděla jak. V zaměstnání tady v Česku jsem používala angličtinu, ale časem jsem si uvědomila, že pro víc komfortnější život tady potřebuji češtinu. Začala jsem studovat český jazyk sama, pak jsem šla do školy a docela mi to šlo.

Kamarád mi poslal inzerát, že škola hledá asistentku pro ukrajinské děti. Při pohovoru, když jsme mluvili o tom, jaká bude moje práce, jsme došli k závěru, že můžu ukrajinským dětem pomáhat nejen v češtině, ale i v angličtině a dávat jim i psychologickou podporu. Byla jsem přijata na místo asistentky, měla jsem z toho velkou radost. 1. dubna 2023 jsem začala pracovat na této škole.

Bariéra je těžká pro všechny – rodiče, učitele i děti. Všichni dospělí chceme dětem pomoci.

Po nějakém čase jsem slyšela od různých lidí – vedení školy, učitelů, asistentek i rodičů, že děti, se kterými jsem pracovala, se zlepšily a cítily se lépe. Moc mě to potěšilo, že dělám práci, která má smysl a která pomáhá dětem i rodičům, aby mohli plnohodnotně komunikovat se školou a na setkáních s učiteli přesně pochopit, co od nich chtějí.

Na Ukrajině jsem měla praxi v psychologii – pracovala jsem jak s dětmi, tak s dospělými, takže jsem na to zvyklá podporovat děti i rodiče. Můžou na mě obrátit nejen kvůli škole, ale i s osobními věcmi, otázkami, problémy. Vždy jim ráda pomůžu.

Chci tady v Česku zůstat, protože je tady moc dobrá škola, moc dobré paní učitelky, všechno v Česku je moc dobré. Ale jednou se chci vrátit na Ukrajinu, protože tam zůstal můj tatínek a mám tam moc kamarádů. **Sviat**

Těším se na prázdniny, protože pojedeme na Ukrajinu za mojí rodinou; babičkou, dědečkem, prababičkou, tetami ... **Alina**

V současné době studuje na naší škole **39 dětí z Ukrajiny.**

Zájmové kroužky

Dramaťák

Hudebně – dramatický kroužek funguje na naší škole od roku 2022. Kroužek je určen pro žáky od 3. do 8. tříd, nyní jej navštěvuje celkem 11 žáků z 3., 4., 6. a 7. tříd. Cílem naší společné práce je realizace dvou divadelních představení do roka. V adventním čase jsme již dvakrát uvedli zpívané představení – Vánoční hra, která všechny diváky vždy pěkně vánočně naladí. Na konci minulého školního roku jsme vystoupili s představením, rovněž se zpěvy a tancem, Z deníku kocoura Modroočka, které mělo velký úspěch zejména u mladších diváků, kteří společně ve škole tuto knížku četli, tudíž všechny postavy, Modroočka a jeho kamarády, znali. Nyní nacvičujeme dvě představení. Starší členky našeho souboru se rozhodly seznámit vás s jednou z her divadla Jára Cimrmana, v níž se postavy vydávají dobýt severní pól, a ti mladší vám zahrají pohádku O Popelce. Vytvořit divadelní představení není vůbec jednoduché. Herci se musí naučit scénář z paměti, musíme si obstarat nejen kostýmy, ale také kulisy a rekvizity. Krásné kulisy a rekvizity nám vyrobila paní učitelka Klára Effenbergerová, které touto cestou velmi děkujeme. Nyní nám kulisy vyrábí paní učitelka Veronika Zapletalová, které také velmi děkujeme. Co říci na závěr? Hrát divadlo nás zkrátka baví!

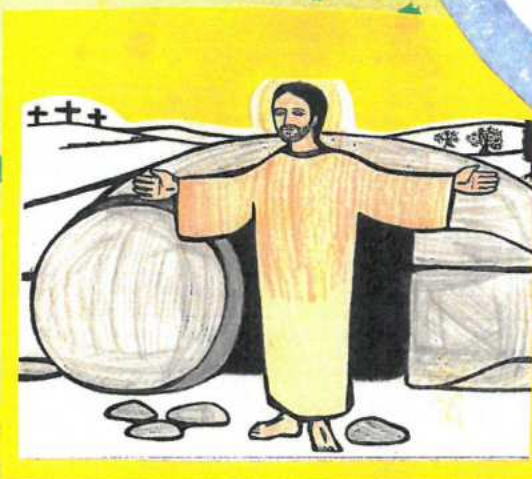
za celý soubor **Miroslava Khunová**

Náboženství

Co je to křesťanství? O čem se píše v Bibli? Kdo byl Ježíš? Proč slavíme Vánoce, Velikonoce a Letnice? Jak vypadá duše? Existuje nebe? Jak se bránit zlu? Odpovědi na tyto otázky společně hledáme na kroužku náboženství, který se schází každý čtvrtek odpoledne na hlavní budově. Na této škole probíhá už sedmáctý rok. Mohou na něj chodit děti z věřících rodin i děti, které se s křesťanstvím zatím nesetkaly, ale chtěly by se o něm něco dovědět. V tomto školním roce se schází šest správných kluků z prvního stupně, ale bereme i děti z vyšších ročníků. Při náboženství si vyprávíme, zkoumáme biblické mapy a události, objevujeme význam svátků a jejich slavení. Seznamujeme se s křesťanskými pravidly pro život, rozebíráme své osobní zkušenosti a zážitky. Někdy hraeme hry anebo něco tvoříme. Letos nás v tom všem doprovází plyšový myšák Pepa, se kterým si užijeme i docela dost legrace.

Ludmila Vilímová

Keramika

Výrobou keramiky se děti v tomto kroužku zabývají již přes čtvrt století. Navštěvovat ho mohou žáci všech věkových kategorií od prvních až po deváté třídy naší školy. Tvoříme každé odpoledne v pondělí a ve čtvrtek v lekcích vždy po dvou vyučovacích hodinách. V naší nové MALÉ a útulné dílničce pod střešou vznikají VELKÁ umělecká díla. Autoři těchto výrobků získali často přední místa v různých soutěžích. Hlavně však tvoří pro radost svou i těch, se kterými se o své výtvořiny podělí. Jsou to různé mističky, talířky, hrnečky, dózy, figurky, zvířátka, kachle a mnoho dalšího vyráběného různými technikami. Je krásné pozorovat, jak ze zdánlivě OBYČEJNÉHO kousku hlíny vznikají naprosto NEOBYČEJNÉ věci. K tomuto kouzlu stačí jen šikovné ruce a dobré nápady. A těch je na naší škole naštěstí stále dost.

Eva Wollnerová

Volejbal

Volejbalový klub SK Dansport Praha působí na škole ZŠ Emy Destinnové již 30 let, trénuje zde několik věkových kategorií – přípravka, minivolejbal, mladší a starší žáci, mladší a starší žákyně. Základem je příprava, kterou otevíráme každý školní rok znovu. Je určena pro nejmladší začínající dívky i kluky z druhých a třetích tříd, kteří se chtějí věnovat volejbalu a trénují 2x týdně v pondělí (17 – 18 hodin) a ve středu (16 – 17 hodin). Tato skupina má kolem 16 dětí. Pokud se dětem volejbal líbí, pokračují pak ve výše uvedených kategoriích, které již hrají soutěžní zápasy a turnaje v Praze i celé ČR.

Dana Dvořáková

Karate

je bojové umění, je to cesta, ozdravný režim a životní styl. V ZŠ E. Destinnové trénujeme děti i dospělé od roku 2016 a je to pro nás solidní zázemí. Mladí karatisté se učí nejen koordinovat své tělo, mít úctu k mladším a slabším, respektovat nejen starší, ale i ty, kteří mají vyšší stupeň odbornosti. Ti, co u nás cvičí, mají rozhodně cíl a to, jak se dopracovat k černému pásku (OBI). Cestou si budují své sebevědomí a cílevědomost. Začátečník může cvičit jen tepláčkách až do 1 zkoušky. Stupeň odbornosti si karatista může vždy poroce zvýšit, pokud se na to dostatečně připraví. Zkoušku posuzuje náš trenér Ladislav Kříž 7 DAN, zkušební komisař II. třídy, trenér I. třídy a zakladatel našeho DOJO (kroužek karate). Pokud se na nás chcete přijít podívat, budem se na Vás těšit, cvičíme vždy v pondělí od 18:30 do 20:30 hod.

Agáta Smitková

PÁSKY

K černému pásku je cesta dlouhá a karatista musí obstát u 10 zkoušek

- 9 KIU první zkouška - bílý pásek
- 8 KIU druhá zkouška - žlutý pásek
- 7 KIU třetí zkouška - oranžový pásek
- 6 KIU čtvrtá zkouška - zelený pásek
- 5 KIU pátá zkouška - modrý pásek
- 4 KIU šestá zkouška - druhý modrý pásek
- 3 KIU sedmá zkouška - hnědý pásek
- 2 KIU osmá zkouška - druhý hnědý pásek
- 1 KIU devátá zkouška - třetí hnědý pásek
- 1 DAN desátá zkouška - černý pásek

Latinsko-americké tance

Kurz latinsko-amerických a standardních tanců na základní škole Emy Destinnové vedu s radostí již více než 10 let. Tančíme jako v televizním tanečním pořadu StarDance, jsme hvězdy, které tančí ve své škole. Děti od prvních až do devátých tříd mají možnost si každou středu s námi zatančit. Tréninky mladších dětí prokládáme tanečními hrami zaměřenými na rozvoj rytmu a koordinace. Každé pololetí pořádáme taneční vystoupení v divadle, v lednu a květnu a my z Destinnové také vystupujeme na vánočních trzích městské části a na školní akademii. Jsme moc rádi, že se dětem tanec s námi líbí, každoročně jsou naše obě skupiny naplněny. Kdo se kapacitně nedostane, může chodit na náš taneční kroužek v blízké škole, např. Antonína Čermáka anebo na Bílé. Naším cílem je vytvořit dětem krásný vztah k tanci a pohybu, otevřít dětem okénko do tanečního světa a komu z dětí se tanec líbí opravdu hodně, může si v Top Dance Prague vybrat ze dvou možností, jak tančit více, protože kroužkem na základní škole to vše právě začíná.

Top Dance Prague má dvě větve pokročilého tancování. První taneční větví je soutěžní sportovní tancování ve formě tradičních smíšených párů (chlapec + dívka) - Z žáků Emy Destinnové jsou i zde velice úspěšní tanečníci, jedním z nich je osmák Hynek Liška, který se s taneční partnerkou chystá v novém roce na Mistrovství ČR. A tzv. synchro párů (dívka + dívka) nebo sólových děvčat, tento trend zažívá ve světě i v ČR obrovský boom. V této kategorii získalo Top Dance Prague celkem patnáct medailí (zlato, stříbro i bronz) a pyšní se titulem Mistryně světa, které se konalo v sousedním Polsku. Do soutěžní kategorie se též řadí naše dvě soutěžní dívčí skupiny, které nejen vystupují, ale též soutěží a jsou držitelkami titulů vicemistři a mistři ČR.

Druhou je úroveň vystupování a tou se prezentují dívčí výběrové taneční skupiny, soubory s jednotným tanečním oblečením, které vystupují na pražských veřejných akcích jako je festival Mezi Ploty, vánoční trhy na Staroměstském náměstí, Ice Cream festival na Výstavišti a další. V těchto skupinách tančí též hodně děvčat právě i z Emy Destinnové. Tedy nejen ve své škole, ale i v tzv. výběrovce. Přijďte se do naší skvělé taneční party?

Za Taneční školu Top Dance Prague

Iva Šisl Langerová

Na tanečních prknech

Sedmáka Hynka Lišku jste mohli obdivovat loni na naší Školní akademii, kdy se svou taneční partnerkou Amelkou doslova uchvátili publikum ukázkami tanců jako ve StarDance.

Požádali jsem paní Ivu Langerovou o spolupráci. Jaká byla Hynkova „taneční cesta“?

Hynek je velmi talentovaný kluk, který s tancem začínal v mé mladší skupině na ZŠ Emy Destinnové, když byl ve druhé třídě. Už tenkrát byl šikovný, samostatný, zvědavý, vše si dobře pamatoval, vždy se stavěl do prvních řad a bylo na něm vidět, že ho tanec i pohyb jako takový velmi baví. Tenkrát do kroužku přišel se svým kamarádem, ten ale u tance nevydržel. Hynek ale pokračoval. Doporučila jsem mu přes jeho maminku, aby začal navštěvovat přímo Přípravku sportovního soutěžního klubu, kterou vedeme v našem tanečním studiu na Palmovce a zde děti přímo připravujeme na soutěžní párový tanec. **V Hynkových stopách jde i jeho mladší bratr Matěj**, který též prošel přes Přípravku a nyní už tančí ve sportovním soutěžním klubu 1, což je první ze tří následných výkonnostních stupňů od Přípravky.

Hynek též postupoval z Přípravky přes úroveň sportovního klubu a dala jsem ho dohromady s jeho nynější taneční partnerkou, též velmi pracovitou a talentovanou, Amelkou. Společně nyní působí v Top Dance Prague v nejvyšší úrovni „sportáků“.

Hynek s Amelkou spolu během necelého roku společně postoupili o tři výkonnostní třídy výše a tedy raketovou rychlostí dosáhli druhé nejvyšší možné třídy ve své věkové kategorii, Juniorů 2. Společně tak zažili své první Mistrovství ČR, kde obsadili krásné 14. místo. Na soutěžním tanečním parketu je jejich obrovským plusem perfektní look, energie a pozitivita. Jak tančí, můžete vidět nejen na tanečních soutěžích, ale též na každoroční akademii pořádané Vaší školou.

Hynek není jediným talentem vzešlým ze ZŠ Emy Destinnové. Jsem velice ráda, že řada dalších dětí, které prošly základním kurzem zde ve středu, soutěží anebo vystupuje ve výběrové skupině.

Kdo se chcete přidat, neváhejte a přihlaste se k nám do tanečního kroužku na www.topdanceprague.cz

Těším se na Vás, Iva Šisl Langerová

Mistrovství ČR 2024, Lucerna Praha

O pohár města Kladna 2024

Rozhovor

s Hynkem Liškou

Jak dlouho se věnuješ tanci?

Už od druhé třídy, takže nějakých 6/7 let.

Co tě k tomu přivedlo? Nebo Kdo Tě k tomu přivedl?

No ja chtěl nejdřív tancovat streetdance, ale spolužák mi řekl, jestli nechci zkusit tenhle styl tance. A protože tam šel můj kamarád, tak jsem to chtěl zkusit taky. A už jsem u toho zůstal, i přesto, že už tam nechodí.

Proč jsi chtěl tancovat zrovna latinsko-americké tance a navíc v páru s holkou?

Tak jak už jsem říkal, k latinsko-americkým tancům mě přivedl kamarád a mě to začalo bavit.

Mě to vlastně vůbec ze začátku nenapadlo, že bych měl tancovat s nějakou holkou, ale najednou, asi po roce, nám řekli, že se budeme párovat. Upřímně jsem se toho ze začátku celkem bál, ale nakonec to bylo super.

Měl jsi více tanečních partnerek? Je to i Tvá kamarádka?

Nene, my jsme si tak ze začátku sedli, že jsme spolu až doteď.

Ano, je. Jsme jak nejlepší kamarádi.

Jsi někdy před závody nervózní?

Jsem vždycky a hodně. Vždy, když nastupuju na parket, tak se mi začnou hrozně potit ruce a úplně jako kdybych zapomněl všechny taneční sestavy. Ale lidi mi říkají, že to není vidět, takže dobrý.

Jak často a kolik hodin týdně trénuješ?

Každý den 1-4 hodiny denně. A když zrovna nemám trénink, tak jsem buď nemocnej, nebo mám soutěž.

Zbývá Ti čas i na jiné záliby?

Abych řekl pravdu, tak moc ne. Občas si s někým zajdu ven, ale bohužel je to celkem výjimečně.

Chtěl by ses stát profesionálním tanečníkem? Ano, dovedl bych si to představit.

Máš nějaký sen? Být mistrem světa.

A jak se daří tanečnici *Marině Martausové*, o níž jste se dočetli v minulém čísle našeho časopisu?

Letošní rok jsem začala tanečním workshopem Movement Lab, kde mě učili zahraniční lektoři: Alisha Kobylak z Ukrajiny, Sam Parry z Velké Británie, Cooper Terry z Austrálie, Phillip Birchall z Velké Británie.

Moje první soutěž v letošním roce proběhla v Jihlavě první únorový víkend. Kvalifikovali jsme se na Dance World Cup s choreografiemi Slay all day (jazz) a Fix it (show art).

V sobotu 23. března jsme se účastnili soutěže Taneční skupina roku pod záštitou rádia Evropa 2. Vyhráli jsme dvě zlaté medaile s jazzem a show artem. Finále této soutěže (Mistrovství České republiky) se bude konat 8. června v Praze v O2 Universum. **Marina, 5. A**

Školní akademie 2023

Jan Amos Komenský

jak ho možná neznáte

(28. března 1592, Moravské markrabství - 15. listopadu 1670, Amsterdam, Nizozemí)

Dokážete si představit, že byste se jmenovali třeba Honza? Asi ano. A že by vám bylo dvanáct? To asi taky ano. No, ale že byste v tomto věku přišli o mámu, tátu a o dvě sestry? A že byste museli každý den tvrdě pracovat ve mlýně?

Ano, je řeč o Janu Amosi Komenském ...

Roku 1605 vtrhli na Moravu povstalci Bočkajovci a vyplenili dům po rodičích v Uherském Brodě. Chudák Honzík!

V šestnácti letech začal úspěšně studovat na gymnáziu. Nadaného chlapce si všiml šlechtic Karel starší ze Žerotína, díky němuž mohl Jan pokračovat ve studiu v německém Herbornu a na univerzitě v Heidelbergu. Po studiu nastupuje jako učitel na Gymnáziu v Přerově (1614 – 1616). Ve Vizovicích se zamiluje, ožení se a stane se otcem. Ve Fulneku pak káže a stane se knězem Jednoty bratrské.

Pak přišla třicetiletá válka. Po prohrané bitvě českých stavů na Bílé hoře 1620 hrozí protestantům (nekatolíkům) smrt. Komenský, ač nerad, si musel sbalit své „saky paky“ a ukrýt se na panství hraběte ze Žerotína v Brandýse nad Orlicí. To bylo docela smutné období. Nejprve Komenského zasáhla zpráva o smrti manželky a jeho dvou dětí, pak o spálení všech jeho knih na fulneckém náměstí. Ve svém žalu a smutku vytvořil jedno ze svých nejslavnějších děl Labyrint světa a Ráj srdce. Se svou druhou ženou byl nucen odejít z vlasti, byl totiž knězem Jednoty bratrské a ta byla zakázána. Všichni se museli stát katolíky, nebo tajně uprchnout ze země. Komenský se i v exilu velmi činil V polském Leszno uči, pak i povýší a stane se rektorem Vyššího gymnázia. Celkem napsal asi tak 200 knih. Třeba kniha Brána jazyků otevřená se rozlétna do celého světa. Dodnes se jazykové učebnice píší podle metod Komenského.

Ale Komenský nejenom vyučoval, psal a kázal, on se také dokázal ujmout nemocných a umírajících.

Učitel národů

Po smrti své druhé ženy se žení potřetí a taky každá válka jednou skončí, i ta třicetiletá skončila podepsáním Vestfálského míru a s ním skončila také naděje Komenského na návrat do vlasti. Procestoval kus světa. Podíval se třeba do Anglie, Skandinávie nebo do Uher, kde přišel na to, že názornost je pro výuku velmi důležitá. Tam také vymyslel a nakreslil první obrázkovou učebnici Svět v obrazech a vynalezl zážitkovou metodu výuky Škola hrou, takže se lidé mohli učit hraním divadla, a to se všem náramně líbilo.

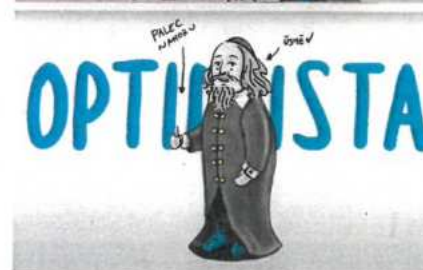

Jana Amose Komenského už tehdy znaly děti po celé Evropě.

Při požáru Leszna shořela spousta Komenského knih. Největší ztrátou byl Poklad jazyka českého, na kterém pracoval čtyřicet let.

Zdrčen se uchýlil do Amsterdamu, ale celé dílo se mu již obnovit nepodařilo. Až do posledního dne svého života pracoval na svém největším díle Obecná porada o nápravě věcí lidských.

On ten Komenský byl přes všechny ty životní pohromy velký OPTIMISTA a HLUBOCE VĚŘÍCÍ ČLOVĚK.

Byl přesvědčen, že dokonalé štěstí nalezne člověk jen ve VZTAHU S BOHEM.

Komenský miloval český národ, a tak napsal Křaft (závěť) Jednoty bratrské, ve kterém českému národu odkázal veliké věci. „Na tebe, národe český, zapomenouti nemohu ... věřím Bohu, že po přejití všech vichřic hněvu vláda věcí tvých k tobě se zas vrátí ... „

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Protože mám tuto naději, odevzdávám ti své dědictví. Prosím ujmi se ho jako svého, tobě to patří. Především LÁSKU k PRAVDĚ, kterou ti ukazoval Mistr Jan Hus. Pak ti odevzdávám Bibli kralickou, přijmi ji jako vzácný klenot, vlasti milá, a zůstávejte jednotni, obraťte se ke Kristu, milujte se navzájem a pečujte o mladou generaci ...

„Slavnější jest Bůh, než všeho světa vzácnost a sláva.“

P O

Proč jste se chtěli stát pedagogy?

Tato práce se mi zdála už od dětství zajímavá a smysluplná. Na základní škole jsem měl štěstí na dobré učitele a díky nim jsem se rozhodl pro tuto práci. **Ota Bažant**

Protože mne práce s dětmi baví a učím ráda angličtinu. **Anna Kytarová**

Vždycky mě bavily aktivity s dětmi, vedla jsem i družinu světlušek. **Hana Tesařová**

Od malička jsem chtěla být učitelka. Pořád jsem si hrála na školu a vyučovala plyšáky a panenky, později jsem učila imaginární děti. Měla jsem hrozně hodné paní učitelky a tak jsem taky chtěla být na děti hodná. Bylo mi líto, když měl někdo moc přísnou paní učitelku. **Hana Hedlová**

Od první třídy jsem chtěla být učitelkou. S dětmi jsem začala pracovat od sedmé třídy, jako skupina holek jsme pomáhaly oddílové vedoucí s mladšími dětmi a každý týden jsme s nimi hrály hry. Asistovala jsem také při zápisu dětí do 1. tříd. Na gymnáziu jsem s kamarádkou tři roky vedla tzv. pionýr, což znamenalo aktivity s dětmi v přírodě, někdy v klubovně. Od osmnácti let jsem jezdila na tábory jako vedoucí. **Ilona Krejčí**

Baví vás to?

Baví. **Anna Kytarová**

Ano, moje práce mě moc baví. **Hana Hedlová**

Stále mě to baví. **Hana Tesařová**

Co se týká vychovatelství, nejraději mám práci s prvňáčky. Jsou to zlatíčka, která potřebují vaši pomoc, radu, usměrnění, povzbuzení Je to velmi KRÁSNÁ a NAPLŇUJÍCÍ práce. Ony vás často odměňují svými úsměvy a tím, že jsou šťastné.

Co se týká učení českého jazyka na 2. stupni, vždy mě bavilo; komunikace se staršími dětmi, z učiva pak zejména větné rozbory, slovtvorba, sloh a rozbory literárních textů. **Ilona Krejčí**

Jaké byly Vaše pedagogické začátky? Máte nějaké zajímavé zážitky? (Vzpomínky, které si doteď vybavíte.)

Mé pedagogické začátky byly zde na naší škole pod vedením pí uč. Voráčkové a Kordačové. Kolegyně a kolegové mi byli velikou oporou a jsem jim za to dodnes vděčná. **Anna Kytarová**

Velmi ráda vzpomínám na své začátky, poprvé na mě čekali malí druháčci. **Hana Tesařová**

Když jsem začala učit v roce 1987 na ZŠ na sídlišti na Praze 4, tak v té době bylo na Praze 4 tolik dětí, že se do škol vůbec nevešly a muselo se učit na směny. Takzvané směnování znamenalo, že v každé školní třídě byly umístěné dvě třídy. Jedna třída se učila dopoledne od 8h do 12:35 a druhá třída se učila odpoledne od 12:45 do 17:15. Měnilo se to po týdnu, takže jedna třída měla jeden týden dopolední vyučování a druhý týden odpolední vyučování. A takhle to šlo celý školní rok. Děti, které měly odpolední vyučování, trávily celé dopoledne v družině. Bylo to docela náročné, protože děti byly v pět odpoledne tak unavené, že se už nic nenaučily. Hodně jsme chodili ven a hodně jsme sportovali. Na školy v přírodě jsme jezdili na 3 týdny. Dopoledne jsme se vždycky učili, děti si vozily s sebou celý školní batoh se vším učením. A odpoledne jsme trávili venku v přírodě a jezdili na výlety. Bavilo mě to. **Hana Hedlová**

Měla jsem výsadu učit v osmnácti letech. Vrátila jsem se tehdy na konci srpna z osmnáctidenního tábora, kde jsem pracovala jako vedoucí, a dozvěděla jsem se, že pozítří nastupuji do školy ve Světlé Hoře jako učitelka. Byl to pro mě šok! Ze školní lavice z pozice studentky jsem se najednou měla postavit před školní lavice a vyučovat! Zároveň jsem ale byla šťastná a plná očekávání.

První den školního roku jsem se tedy vypravila autobusem do blízké vesnice. Před školou postávaly celkem vysoké děti. „Dobrýyy den!“ usmívaly se na mě. „Paní učitelko, nevíte, koho budete mít?“ „Dobrý den, to nevím,“ opětovala jsem úsměv a vstoupila do školy.

v o | á n í

U Č I T E L

Pověřená paní učitelka mi ukazovala třídu, v níž budu učit. Pomyslela jsem si, to může být tak 3. nebo 4. třída. Když zavírala dveře, uviděla jsem na nich napsáno: VII. třída. Úplně mě obliho! Pak dodala: „Je jich 37.“ To už jsem neměla slov. A pak řekla: „A už si běž k nim.“ Což znamenalo, bez větší přípravy být s nimi dvě vyučovací hodiny! ...

Byl to nádherný rok, plný nezapomenutelných zážitků nejen s žáky, ale i se skvělými kolegyněmi a kolegy, kteří se stali mými přáteli.

A nějaké trochu legrační zážitky?

S kázní ve třídě mi občas pomáhaly holky. Jednou při hodině češtiny se hlasitě ozvalo:

„Krajčovič, drrrř hubu!“ A byl klid.

Před prvními třídními schůzkami jsem měla trému jako před maturitou, a to obrovskou! :)

Rodiče byli ale velmi přátelští, hodní a spolupracovali skvěle po celý školní rok.

Leošek prý doma říkal: „Té naší paní učitelce může být asi tak jako naší Barči. A naší Barči je šestnáct,“ povídá jedna maminka. „A kolik je Vám vlastně let, paní učitelko?“

V květnu jsme se chystali na třídní výlet do východních Čech. Ráno přijel objednaný autobus. Já v tričku, džínách, nenamalovaná, jsem nastoupila do autobusu samozřejmě jako první a slušně pozdravila řidiče. Odpověděl mi dost nevrle: „A kde máte učitelku!“ **Ilona Krejčí**

Vykonávali jste někdy nějakou jinou profesi?

Pracovala jsem jako chůva, prodávala jsem v cizojazyčném knihkupectví, dělala jsem hostesku na různých společenských akcích, pracovala jsem také u filmu. Jednalo se vždy o brigádu nikoliv zaměstnání.

Anna Kytarová

Tři a půl let jsem pracovala v dílnách denního stacionáře s klienty ve věku od 18 do 50 let, také jsem zastupovala v chráněném bydlení. Jednalo se o sociálně pedagogickou činnost.

Brigádně jsem od patnácti let ráda pracovala v táborových kuchyních, v pekárnách, cukrárnách, sklárnách, lisovnách plastických hmot atd., při studiu na VŠ pak byly jiné možnosti, zejména v oblasti reklamy; jezdila jsem autem pro rádio, čepovala pivo pro pivovar a občas fotila pro firmy. **Ilona Krejčí**

Ano, byla jsem i mimo učitelkou profesi. **Hana Tesařová**

Ano, byla jsem 16 let dispečerkou posádek u ČSA a řídila jsem piloty a stewardy. 4 roky potom jsem pracovala jako počítačový administrátor internetových kampaní. **Hana Hedlová**

ANKETA

SPECIÁL pro pány učitele:

Když jste byli na vojně, tak vám to mohlo vnutnout nápad mít nějaké silné zaměstnání – např. hasič, voják nebo policista. Proč jste se i tak chtěli stát učiteli?

Před revolucí byla vojenská služba povinná pro všechny mladé muže a trvala 2 roky. Vysokoškoláci nastupovali pouze na 1 rok, protože při studiu absolvovali vojenskou přípravu. Ten 1 rok na vojně stačil. Myšlenka, že bych se stal vojákem z povolání, mě nikdy nenapadla.

Naopak jsem počítal dny, kdy půjdu do civilu a budu se věnovat své vysněné profesi učitele. **Ota Bažant**

S ohledem na skutečnost, že jsem byl pro základní vojenský výcvik zdravotně nezpůsobilý, nemohl jsem žádné takové "vnutnutí" mít. Dané nápady či myšlenky jsem nikdy neměl ani jako dítě. **Jaroslav Supek**

„Das ganze tschechische Volk ist eine Simulantenbande“ (Švejk). Povinná vojenská služba byla zrušena dříve, než jsem mohl obdržet povolávací rozkaz, ale kvůli vrozené srdeční vadě, by mě dost možná ani na vojnu nevzali. Být profesionální voják mě asi nikdy nenapadlo, ale o kariéře policisty jsem i bez vojny uvažoval.

Matěj Měchura

Proč jste chtěla být paní učitelkou? Pavla

Mám mladší sestru, a když jsme byly děti, hodně jsme si spolu hrály a ráda jsem ji něco učila. A ve škole se mi líbilo, jak paní učitelky všechno organizují a krásně píší na tabuli.

Máte ráda práci ve škole? Emílie

Práci ve škole mám ráda, protože mě baví být s dětmi a líbí se mi, jak jim to jde, když se něco naučí nebo když něco krásného vyrobí.

Jaké jste dostávala známky? Katka

Měla jsem jedničky a dvojky.

Co vás ve škole nejvíc bavilo za předmět? Emílie

Nejvíc mě bavily výtvarná a hudební výchova.

Proč jste nechtěla být angličtinářkou? Pavla

Angličtinu jsem se ve škole nikdy neučila, měla jsem němčinu. Anglicky jsem se učila jen v kurzu, takže abych byla paní učitelkou, nemám dost znalostí.

MÁTE NĚJAKÉHO MAZLIČKA? OLÍK

Jestli myslíš domácí zvířátko, tak nemám.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo? Alíša.A.

Miluji jahody, třeba i se šlehačkou, třešně, celkově ovoce. Ráda si dám pizzu a taky řízek s bramborovou kaší.

Máte ráda čínské jídlo? LUKÁŠ

Čínské jídlo mám ráda, nejčastěji si dávám nudle s kuřecím masem.

Vadí vám, když se kluci o hodinu baví? Vali

Vadí mi, když kdokoli svým mluvením, které k dané práci nepatří, ruší své spolužáky při učení.

Ráda máno oslaváte do práce? Alíša.

Už ani neřeším, jestli ráda, nebo nerada, prostě vstanu a jdu. Ale přiznávám, že někdy se mi z teplého pelíšku nechce.

Co si ráda oblékáte do školy? Stelča

Mám ráda trička a kalhoty, protože to je pohodlné a rychlé na oblékání.

Máte ráda, když jdeš domů? LUKÁŠ

Domů jdu vždycky ráda. Myslím na to, že jsme ve třídě udělali kus práce, a zároveň se těším na svoji rodinu.

ROZHOVOR

s paní učitelkou Mgr. Pavlou Obstovou

Kde se relaxujete? Anna

Relaxuji doma nebo v přírodě.

Co vás nejvíce baví? Oliver H.

Baví mě spousta věcí... práce s dětmi ve škole, baví mě být se svou rodinou, jít s kamarádkami na kávičko, procházet se v přírodě...

Máte ráda mytí tabule? Eliáš

Mytí tabule mi vůbec nevadí. Mám ráda, když je tabule čistá a děti dobře vidí, co je na ní napsáno.

Jaká je vaše oblíbená hudba? Anna

Hudbu mám obecně velice ráda, líbí se mi melodické písničky a ráda si poslechnu i klasiku.

Proč ve škole nenosíme uniformy? Vali

Prostě v naší škole nejsou zavedeny. A já bych je ani nechtěla, líbí se mi, jak různorodé a veselé oblečení děti mají.

Máte ráda filmy? Lofka

Filmy mám ráda moc, dokonce jsem bývala

členkou filmového klubu a chodila do kina i dvakrát týdně.

Jaká je vaše nejoblíbenější barva? Tony

Je to modrá.

Co byste chtěla dělat o volném čase? Katka

Ve volném čase bych si ráda zašla do kina, na procházku.

Měla jste lego, kdoho jste byla koleička? JONY

Lego jsem neměla, vůbec jsem netušila, že existuje. Měla jsem ale jiné stavebnice a moc mě to s nimi bavilo.

Máte REXFRUT? PATRIK

Nemám, neznám to.

3. A

Ankety se zúčastnilo 309 žáků z 18 tříd ze 3. - 9. ročníků.

Jaké povolání bys chtěl/a v životě vykonávat?
Co by Tě na tom povolání nejvíce bavilo?

č í m c h c i

A actor animátor, advokátka – viz právník, architekt/ka 8x – bavilo by mě navrhovat města, hřiště; chodit na stavby **agent**, aranžér, **archeoložka** 2x – kopání starých vykopávek, **atletka** – bavilo by mě jezdit na olympiády ve skoku dalekém, **astronaut** – pozorování nových hvězd a objevování nových těles, **automechanik** 2x

B baletka, **basketbalista/basketbalistka** 5x (2x NBA), **biolog** 2x (1x mořský), **biomechanik**, **businessman** – vydělávat peníze, **bylinářka**

C cestovatelka, **cukrář** 2x, **cirkusák**

Č číšník/číšnice 2x

D delegátka, **designér/ka** – viz návrhář/ka, **dobrodruh**, **doktor** – viz lékař

E **ekoložka** – pomáhat přírodě, **elektronik**

F **fotbalista** 19x – protože umím střílet a baví mě to; vyhrávat trofeje; hrát zápasy; dávat krásné góly; potěšit fanoušky; nejlepší fotbalista na světě, **fotograf** 2x, **fyzioterapeutka** 3x – opravovat záda

G **grafik**

H **hasič** 2x, **herec/herečka** 8x – že můžu hrát ve filmu 2x; protože je zábava být na place, **hokejista** 2x, **hudebník**

CH **chemik** – pozorování chemických reakcí, **chirurg** – viz lékař, **chovatelka zvířat**, **chůva**

I **IT** 3x (1x konstruktér, 1x programátor) – příkazy a programování

K **kadeřnice** 2x, **komisařka** – viz policistka, **koňařka**, **kosmonaut** 3x, **kuchař/ka** 2x (1x šéfkuchař)

L **lego konstruktér**, **lékař/ka** 24x (1x dětská, 1x chirurg, 1x oční, 1x vojenský, 5x zubní – nejvíce by mě bavilo pomáhat lidem) – starat se o druhé a zachraňovat životy; chci léčit lidi; pomáhat lidem a dětem, **letuška** 5x, **lyžařka**

M **majitel** 3x (2x restaurace – nadšení návštěvníků), **malíř** 4x – protože maluju rád; protože můžu různou technikou malovat obrazy, rýt rydlem do lina, **miliardář**, **modelka**

N **návrhář/ka** 6x (1x oblečení, 1x bytový – designovat ty maličkosti, 1x grafický, módní 1x), **noční hlídač**, **novinář** – viz žurnalista

O **očař** – viz lékař, **ornitolog**, **ošetřovatelka v ZOO** – mohla bych cvičit lachtany, **opravář aut** 3x (2x motorů), **osraha**

P **pekař** 2x, **pilot** 5x (1x USA AIR FORCE – manévry a koordinace) – chci procestovat svět; bavilo by mě cestovat, **plavčík** 2x, **podnikatel/ka** 4x – hodně peněz, splnění snů, budu si moct dělat, co chci, **policista/policistka** 12x (1x tajná, 1x komisařka) – chytat zloděje; dávat lidi do věznice; jezdit na koni, **popelář** 2x, **potápěč/ka** 2x – 1x v oceánu – mám ráda žraloky, **právník/právníčka** 10x (soudce 2x, advokátka 1x) – Protože bych dokázal lidem, že nějaký člověk, kdyby byl obviněn, ale je nevinný, tak to dokážu, že je nevinný. **prezident**, **primátor**, **programátor** 9x, **přírodovědec**, **psycholožka** 5x (1x dětská) – poslouchat lidi a jejich problémy,

R **ragbista**, **restaurace (majitel/ka)** – viz majitel, **režisér**

Ř **řezník**, **řidič** 3x (1x kamionu, 2x tramvaje – jezdil bych po celé Praze; dodržovat časy jízdních řádů)

S **skládač muziky** – strymer 2x, **spisovatel/ka** 4x – psát knihy, **sportovec**, **strojvedoucí** 3x – jezdit parním vlakem, **soudce** – viz právník

Š **švec** – nejzajímavější na tom je šití brašen

T **tanečnice** 2x – jezdit na soutěže, **tenista** 2x, **trenér/ka** 5x (1x basketbalu, 1x tance, 1x moderní gymnastika, 1x koňů) – pomáhat lidem zlepšovat se v tom, co je baví, **truhlář**

U **účetní**, **učitel/ka** 6x (1x ve školce, 1x latinsko-amerických tanců – učit děti a ukazovat jim nové kroky) – Bavilo by mě na tom, jak učím děti, říkám, co mají dělat. Učit je taky nové věci.; Protože můžu pomáhat dětem. **Umělkyně** 2x, **úředník**

V **velvyslankyně** 3x – bavilo by mě žít v jiné zemi; přes vesmír – zkoumat nové planety, **veterinář/ka** 13x – pomáhání zvířatům; operování; že bych byla se zvířaty; zvířátka v útulku, 1x pracovat v útulku – být se zvířaty a hrát si s nimi, **vědec** 5x, **voják**, **vojenský doktor** – viz lékař, **volejbalista**

Y **youtuber** 3x – protože ráda kreslím a chci animovat; dělat video ve vzduchu, protože na video se koukají lidé

Z **záchranář**, **zásahová jednotka** – zatýkání, **zdravotní sestra** 2x, **zpěvák/ zpěvačka** 8x – protože chci být jako můj táta, **zubař** – viz lékař, **zvěrolékař** – viz veterinář

Ž **žurnalista** 2x – psát kreativně, moct vytvářet příběh nebo mluvit o zajímavých věcech skrze text

b ý t

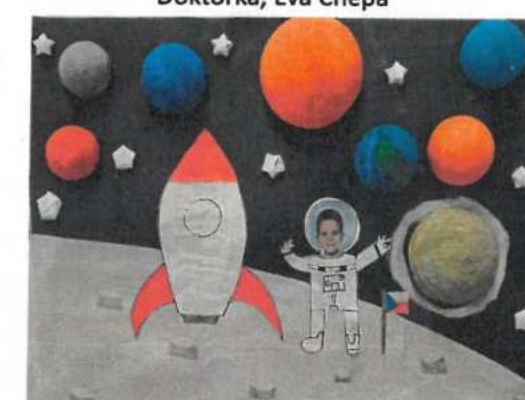
Designerka, Alina Ivaniv

Doktorka, Eva Chepa

Volejbalista, Tobiáš Tůma

Kosmonaut, Daniel Dneboský

Zvěrolékařka, Marie Kučerová

Modelka, Mia Bírov

Hasič, Adam Měchura

Návrhářka, Sofie Martínková

Kosmonautka, Dáša Rutkovská

Čím chci být

1. místo: lékař/ka 24x
2. místo: fotbalista 19x
3. místo: veterinář/ka 13x
4. místo: policista/policistka 12x
5. místo: právník/právníčka 10x

Obdivuji

1. místo: lékaři 44x
2. místo: učitelé 17x
3. místo: hasiči 12x
4. místo: policie 10x
5. místo: astronauté 9x
fotbalisté 9x

A agent, architekt 6x, animátor, aranžér, astronaut 9x, atlet, automechanik 4x (nákladáků 1x)
B baletka, biolog 2x (mořský 1x), balíč v Amazonu
C cukrář Č číšnice
D dokrot – viz lékař
F fyzioterapeutka, fotbalista 9x G gymnasta
H hasič 12x herec/herčka 4x, horolezec, houslista 2x CH charita I IT 2x
K krasobruslař, komix 2x, kopáč, kosmonaut 2x (na Měsíc 1x)
M malíř/malířka 2x, mechanik, modelka 2x, myč oken 2x
L lékař 44x (neurolog 1x, chirurg 3x, zubař 3x, pediatr (dětský) 1x, patolog 1x) letuška, lyžař/ka 4x
M mechanik N námořník O oceanolog, opravář aut – viz automechanik
P pilot 3x, policie 10x, podnikatel, popelář 6x, potápěč, právník, programátor 3x, psycholog 4x, právník
R režisér Ř řidič 3x (tramvaje 1x, kamionu 1x)
S spisovatel/ka, sportovec 4x Š švec
T tanečník/tanečnice 3x, tesař, technické kreslení, trenér
U učitel/ka 17x (ve školce 1x), umělec 2x
V vědec 2x, veterinář 6x, voják
Y youtuber
Z záchranář 3x zásahová jednotka zpěvák/zpěvačka 5x

Všechno

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KROUŽKY

1. - 2. místo: Angličtina 37x
Klavír 37x
3. místo: Tance 35x (Latinsko-americké, Step, Street dance, Rosénka, Contemporary...)
4. místo: Plavání 34x
5. místo: Keramika 23x

Horolezení 22x, Volejbal 22 x, Florbal 18x, Tenis 16x, Atletika 14x, Basketbal 14x, Fotbal 14x, Literárně dramatický obor a Dramatický kurz 13x, Dramaták (v naší škole) 12x, Turistika 12x, Kytara 12x, Šerm 10x, ...

Žáci naší školy RÁDI navštěvují celkem 58 různých kroužků.

Máme mezi sebou také: gymnasty, baletky, vodní slalomáře, šachisty, pětibojaře, ragbisty, hokejisty, házenkáře, krasobruslaře, karatisty, judisty, boxery, střelce ...

violoncellisty, houslisty, bubeníky ...

zpěváky, výtvarníky, fotografy

modeláře, programátory, tesaře, archeology ...

skauty, sokoly ...

ANKETA

Obdivuji ...

ANKETA

NEJOBLÍBENĚJŠÍ

Cukrářka

Moje cesta k pečení

Už od malička jsem pomáhala v kuchyni. Maminka mě proto v sedmi letech přihlásila na kurzy vaření v DDM. V COVIDU se hodilo, že jsem už uměla něco uvařit a upéct (to jsem byla ve 3. třídě). Rodiče měli COVID a tak velmi ocenili, že jsem se o ně a mladší sestru postarala, když oni nebyli schopni vstát z postele.

Ve stejném roce se maminka rozhodla, že upečeme mladší sestře dort k narozeninám. Bude to legrace a ona si ho dozdobí marcipánem, tak jak bude chtít ona. Od té doby pečeme na narozeniny mě a sestře dorty. Změna nastala, když jsem loni k narozeninám dostala poukázku na pečení dortů. Na kurzu, mě paní lektorka pochválila, že jsem moc šikovná, byla jsem nejmladší účastník. Ostatní účastnice byly i zkušené pekačky a tak bylo od nich milé, že mne vysvětlovaly a ukazovaly různé figle při pečení. Moc mě to bavilo a bylo mi jasné, že v tom chci pokračovat.

V létě jsem byla na týdenním kurzu pečení, kde jsem se naučila: Tartaletky, éclairs a makronky.

K Vánocům jsem dostala soukromý kurz na pečení dortu s paletkami – plastické barevné květy (na ten se chystám v květnu).

Můj první dort, který jsem vyrobila sama, byl čokoládový s pusinkami.

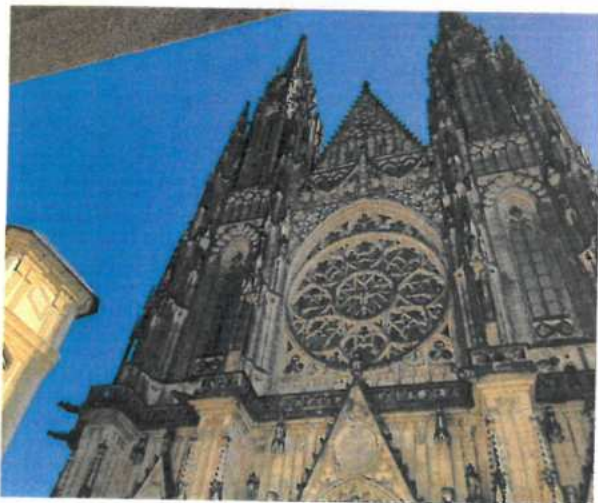
Druhý dort byl pro dědu k narozeninám. Další babičce k narozeninám.

Pak pro kamarádku ze třídy, pro souseda, pro mého kamaráda ...

Dělám dorty pro rodinu, jen tak pro potěšení a snažím se zlepšit. Občas mám zakázky z blízkého okolí.

Jednou bych se chtěla přihlásit do soutěže Peče celé Česko. **Kristýna Zíková, 7.D**

Ráda fotím obyčejné věci.

Lucie Stránská, 3. D

Všechny cesty vedou do ŘÍMA

Loňské Vánoce nám nadělily, kromě jiného i výlet do Říma. A konečně nastal čas, kdy jsme se s rodiči vydali na nevšední výlet.

Let z Prahy do Říma je celkem v poho, netrvá ani 2 hodiny. Zato jízda z letiště Fiumicino do centra města, kde jsme měli hotel, bylo první z nezapomenutelných zážitků. Taxikář 45 minutovou cestu zvládl za 25 minut, díky 160km/h rychlosti a naší smrti v očích. Tím by se dalo shrnout, jak funguje veškerá doprava v Římě. :)

4 dny, co jsme měli na poznání Říma, se dá říci, že jsme využili do poslední minuty. Začalo to prohlídkou Colosea, pozůstatků Forum Romanum a přilehlého okolí, dobou císařů, jako Julius Caesar, dobou otroků, jako Spartakus a vůbec rozkvětem celé Říše Římské.

Druhý den jsme strávili ve Vatikánu, ve státu ve městě, domovem papeže Františka. Celá prohlídka vatikánských muzeí a v neposlední řadě Sixtinské kaple mi přišla jako neuvěřitelná nádhera. Tolik uměleckých děl a tolik nádherných maleb stropů a stěn jsem snad viděla jenom v Louvru v Paříži.

Třetí den jsme vycestovali daleko za Řím. Jeli jsme autem do Neapole a nedalekého města Pompeje, které bylo celé zalité lávou ze sopky Vesuv a po tisíciletí opět objeveno. Zde na vás dýchne tak krásná a honosná doba bohatého a vznešeného města.

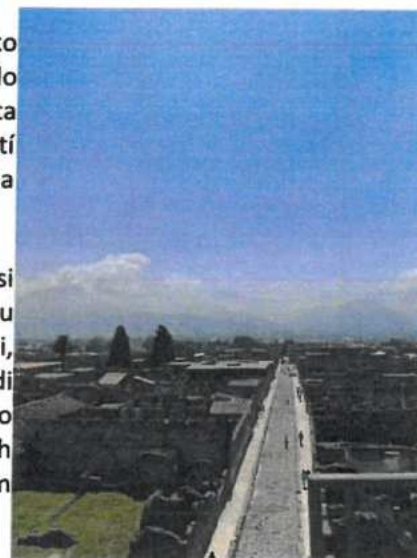

Čtvrtý a tudíž poslední den jsme si nechali na velmi důkladnou procházku římskými uličkami, náměstíčky, Pantheon, fontány di Trevi a Španělských schodů, no prostě jednoho z nejkrásnějších a nejokouzlivějších měst, co jsem do této doby mohla vidět.

Jsem přesvědčena, že tento zážitek by ocenil každý z vás.

... tak CIAO ROMA a zase někdy...

Sofie Kadlecová, 7. D

24. listopadu 2023 jsme se zúčastnili Workshopu České televize Děčko v rámci Multimediálního dne na katedře mediálních studií a žurnalistiky FSS Masarykovy univerzity v Brně. Workshop trval dvě a půl hodiny bez přestávky, vedli ho pan Lukáš Vopršal a Ondřej Hruška z České televize Děčko. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí a vyzkoušeli si být reportéry na tiskové konferenci s Ing. Rudolfem Burgrem, Ph.D. a být kameramany.

Chceme se s vámi o něco zajímavého podělit.

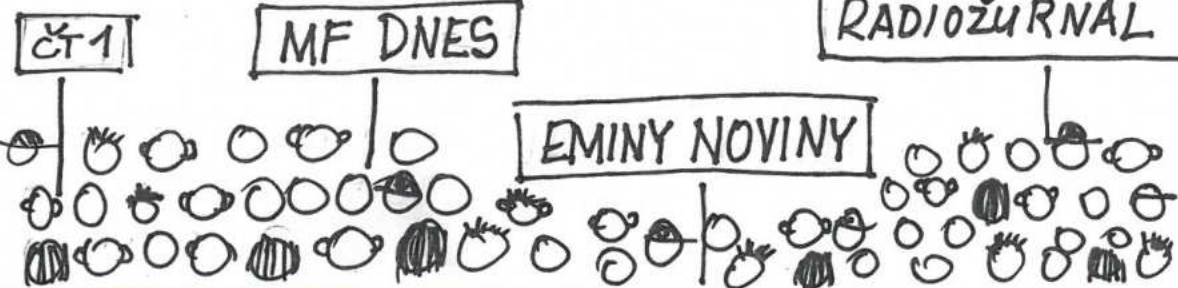
TISKOVÁ KONFERENCE

Na tiskovou konferenci jsou pozvána nejvýznamnější media v zemi, aby se o události dozvěděla co nejširší veřejnost.

Co musí dělat **REPORTÉR** na tiskové konferenci?

1. Pozorně poslouchat.
2. Dělat si poznámky,
3. aby se pak mohl zeptat na to, co nebylo řečeno, a co potřebuje ještě vědět pro svoji reportáž.

víte, že

KAMERAMAN

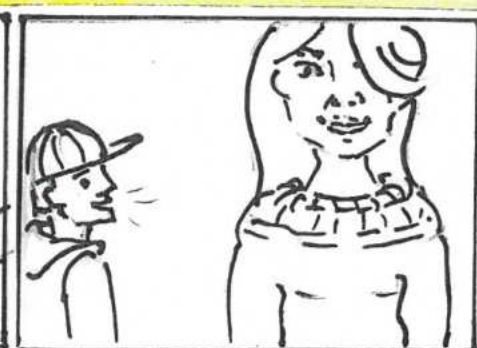
Jak správně natáčet rozhovor? Co mít na kameře v záběru?

SPRÁVNĚ

ŠPATNĚ

ŠPATNĚ

EDITOR

Editace textu.

Než se zpráva dostane na veřejnost – psaná (v novinách, časopisech) nebo čtená (podle psané) – např. v televizi, projde **dvěma až třemi EDITORY**. Editoři jsou lidé, kteří upravují text, odstraňují z něho nedostatky a chyby.

Eva Heresová, 6. A

Pokud jste někdy našli v Eminých novinách nějaké nedostatky nebo chyby, vězte, že je to tím, že nemáme ani dva, ani tři editory. :)

Chceš se zlepšit v angličtině a zároveň pro své kamarády i rodinu připravit něco chutného, nového a originálního?

Jeden z oblíbených projektů v **hodinách angličtiny s paní učitelkou Blankou Voráčkovou** je **projekt FOOD**. Sami si vytvoříme projekt, ve kterém se objeví suroviny potřebné k receptu a popíšeme pracovní postup. Při prezentaci přinášíme do školy hotové výrobky, na kterých si pak společně pochutnáváme. Můžete je zkusit i vy! **Dobrou chuť!**

Tyto recepty najdete na **webových stránkách naší školy ve fotogalerii školního časopisu** a další v 1. patře na nástěnce naproti kabinetu angličtinářů nebo přímo v jejich kabinetě. **Žáci 4., 5. a 6. tříd**

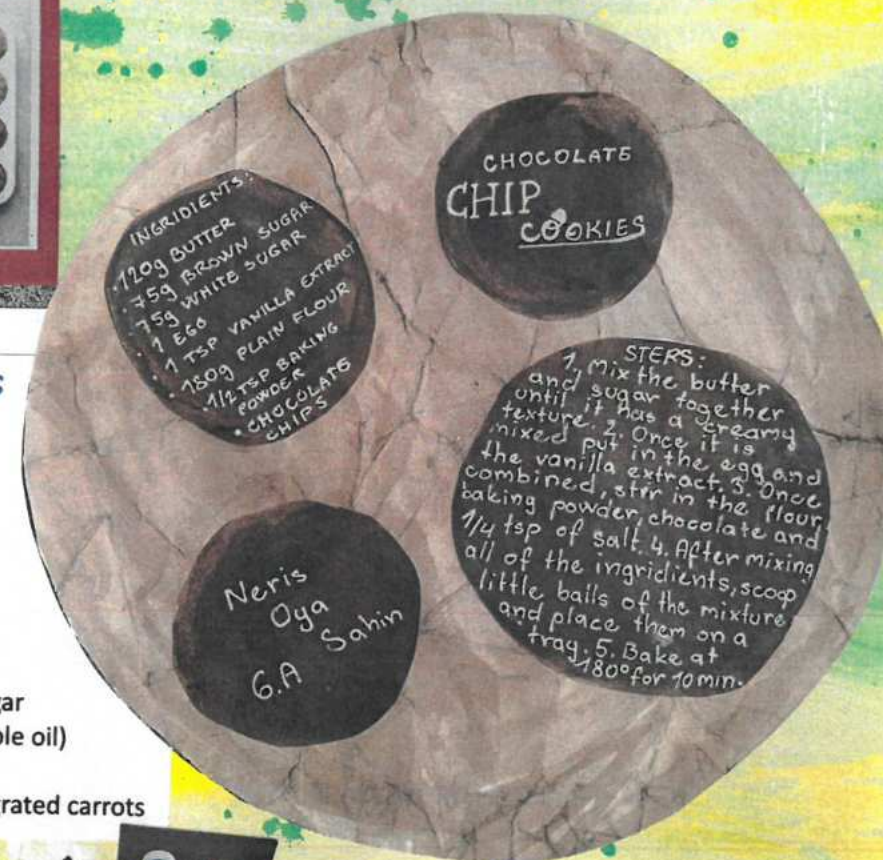

Jennifer Malina, 4. B

JENNY'S CARROT MUFFINS

INGREDIENTS:

- 1 cup (140g) all purpose flour
- ½ teaspoon baking soda
- 1 teaspoon baking powder
- ¼ teaspoon salt
- 1 teaspoon ground cinnamon
- 2 large eggs
- ½ cup (100g) granulated sugar
- ½ cup (100g) light or dark brown sugar
- ½ cup (120ml) canola oil (or vegetable oil)
- 1 teaspoon pure vanilla extract
- 18g (about 2 or 3 medium carrots) grated carrots

TOM'S BEST EVER CHOCOLATE BROWNIES RECIPE

INGREDIENTS:

- 100 grams chopped butter
- 100 grams plain flour
- 4 eggs
- 250 grams granulated sugar
- 200 grams chopped dark chocolate
- 30 grams cocoa
- 1 teaspoon baking powder

METHOD

- STEP 1. Heat the oven to 180 celsius/fan oven 160 celsius.
- STEP 2. Line a 22cm square brownie pan with baking paper. Melt the butter and chocolate together in a microwave or in a bowl set over a pan of hot simmering water. Cool to room temperature.
- STEP 3. Mix the eggs and sugar together while the mixture is light and fluffy.
- STEP 4. Fold the chocolate mixture into the egg mixture and sift on the flour, baking powder and cocoa.
- STEP 5. Fold this in to give a fudgy batter.
- STEP 6. Bake for 25-30 minutes or until the top is cracked but the middle is soft. Let cool completely.

Tomáš Malina, 6. B

NEJHORŠÍ DEN MÉHO ŽIVOTA

Zábava

Anna Noeise Salem, 7. C

Soňa se chce stát učitelkou plavání. Čeká ji poslední zkouška. Pomozte jí najít cestu do středu bazénu. Musí ale klíčem odemknout zámek.

Anna Koriahina, 6. C

JAK SE KLOKAN ZTRATIL V PUSTINĚ

Vzpomínáte si, jak klokan vystoupil z krokobusu na nebezpečné zastávce „U pustiny“, utekl před hadem, zápasil s ptakopyskem a co bylo dál?

Klokan vylezl na strom a podíval se na řeku. V dálce zahlédl zastávku U pustiny. Potřeboval vor. „Jak ale vyrobím vor?“ zamyslel se klokan. Uviděl klacky ve tvaru malých klád a liány. Dostal nápad! Vzal klacky, položil je vedle sebe a svázal je liánami. „Vor je hotový!“ prohlásil. Položil vor na vodu a začal pádlovat. Šlo to dost ztěžka. Za takových třicet minut, když byl uprostřed řeky, začaly kolem něj plavat a skákat dravé ryby. „To taky nevypadá dobře!“ lekl se klokan. Rybky skákaly kolem něj a snažily se ho kousat.

Naštěstí měl v kapse krabičku první pomoci! Vytáhl z ní odpuzovač na mořské tvory a postříkal jím všechny ryby. Oddychl si. Už měl všeho dost!

„Nechám se větrem zanést kamkoliv,“ řekl si. A začal foukat vítr a unášel vor s klokanem někam do ciziny. ... Jaká dobrodružství na něj čekala, o tom nám můžeš napsat i ty! Těšíme se na tyto dobrodružné příběhy.

Matěj Záruba, 3. A

LITERÁRNÍK

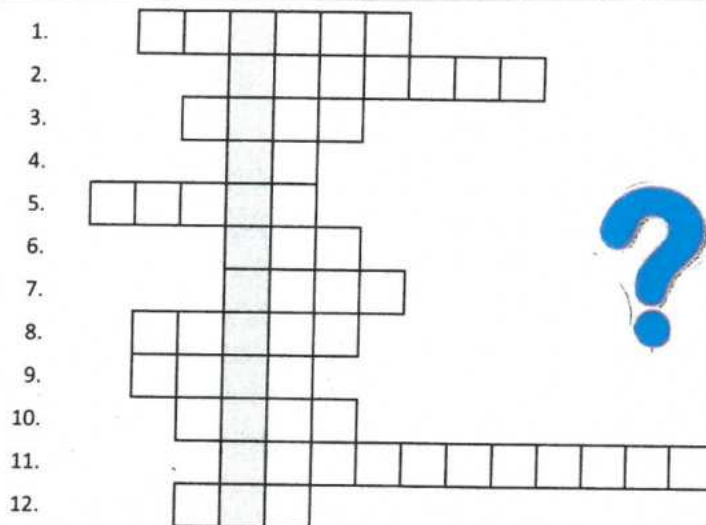
Kdo to Je?

Která významná historická osobnost našich dějin by oslavila narozeniny 28. března?

NÁPOVĚDA:

1. Přírodní zdroj tepla a světla.
2. Předmět ve škole.
3. Je to v knize i na stromě. Je to
4. Zkratka pro televizi.
5. Je to 10. měsíc v roce.
6. Plavidlo.
7. Antonymum ke slovu starý.
8. Hlasitý - citoslovce rány zní
9. Část nohy se nazývá
10. Na narozeninách se jí
11. Prehistorický tvor
12. Žluté sladké ovoce se jmenuje

Tajenka: Přezdívá se mu

Viktorie Gumalová, 3. D

Zábava

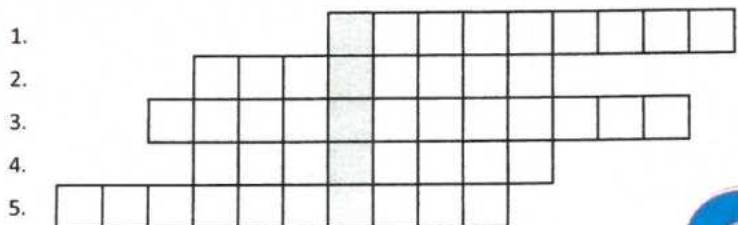
Čím bych chtěla být

Chtěla jsem být zpěvačka
krásná jako kukačka
Možná doktor
Možná hasič
nebo třeba taky bavič

Ptala se mě maminka
Čím bys chtěla být?
Ptala se mě kámoška
Čím bys chtěla být?

Čím bych chtěla být?
Zatím ještě nevím to
až vyrostu
všem
povím to.

Dominica Rakhmankina, 5. C

1. Sport, ve kterém se dribluje.
2. Z jakého kroužku si děti nosí nějaké výrobky?
3. V jakém sportu jsme ve výšce?
4. Sport, kde se smečuje.
5. Jeden ze světových jazyků.

Tajenka: Jeden z mnoha oblíbených kroužků na naší škole je

Štěpánka Lišková, 7. C

SOUTĚŽNÍK

1. Jaká povolání jsou na obrázcích?
2. Kolik pánů učitelů učí na naší škole? (tolerance jeden učitel)
3. Kdo z významných osobností našich dějin by oslavil narozeniny 28. března?

Své odpovědi doruč do sborovny do přihrádky REDAKCE (podepiš se, uveď třídu, datum a přibližný čas doručení), nebo je předej osobně vedoucí radakce Iloně Krejčí. První se může těšit na čokoládovou a papírovou ODMĚNU!

Poznáš, kdo to je?

1.

2.

3.

4.

Možnosti

Paní učitelky:
Eva Klumparová
Pavla Dočkalová
Martina Kučerová
Michaela Tomanová
Anežka Linhartová

Řešení najdeš

na str. 8 a 31
a ve fotogalerii školního
časopisu na webových
stránkách školy

5.

HÁDEJ, KDO TO JE?

- je přísný a občas dává poznámky
- jako třídní je hodně oblíbený
- má hlubší hlas
- vybírá talenty na sportovní turnaje
- můžete ho vidět na chodbách po celé škole a když je ráno v přízemí, rád všechny zdraví

„Obdivuji učitele, protože děti většinou zlobí.“ (z ankety žáků)

h i

h i

VTIPNÉ VÝROKY ŽÁKŮ

Český jazyk – 4. třída

Kořen slova - např. voda, vodní, vodník ...
Paní učitelka: „Znáte nějaké vodníky z pohádek?“ Dlouhá chvíle ticha ...
Přihlásí se jedna žákyně: „Včelka Mája.“

Český jazyk při online výuce - 7. třída (v době před Velikonocemi)

Zadání: Ve větě urči větné členy.
Příjemné prožití velikonočních svátků
přeji vám i vašim blízkým.

Odpověď:

„Děkuji, paní učitelko, já vám taky.“ Kuba
„Paní učitelko, já tu větu nemůžu najít!“ Ali

Prvouka – 2. třída

Úkol: „Popiš stavbu těla lišky.“
Odpověď: „Horní a dolní konečnosti a trus.“

Prvouka – 2. třída

Otázka: „Čím je užitečná sova?“
Odpověď: „Sova je užitečná tím, že nám
svýma očima svítí v noci na cestu.“

h a

h a

Pepíček se ptá: „Mami, neměla bys náhodou 20 korun pro starého a chudého pána?“ „To je od tebe milé, Pepíčku, a kdepak ho vidíš?“ „Stojí tamhle na rohu a prodává zmrzku.“

Maminka se diví, že se Pepíček vrátil tak brzy ze školy domů. „Paní učitelka mě poslala domů, že jsem moc špinavý!“ Na druhý den Pepíček přijde ze školy a maminka se ptá: „Tak co, jak bylo ve škole?“ „Dnes přišla špinavá celá třída!“

Na Vánoce příběhne Pepíček do kuchyně a volá: „Mami, hoří nám stromček!“ „Neříká se hoří, ale svítí.“ Pepíček se vrátí do obýváku a za chvíli křičí: „Mami, už nám svítí i závěsy!“

Tatínek kouká do Pepíčkovy žákovské knížky. „Počítání za pět?“ Prásk! Dá synovi facku. „Čtení za pět?“ Plesk! Přiletí další. ... „Zpívání za jedna?“ Prásk! Pepíček se brání: „Ale vždyť jsem dostal jedničku!“ Tatínek zuří: „Tak tobě bylo po dvou koulích ještě do zpěvu?“

Tatínek říká Pepíčkovi: „Jestli zítra přineseš z písemky jinou známku než jedničku, tak zapomeň, že jsem tvůj otec!“ Druhý den se Pepíček vrátí ze školy a tatínek se ho ptá: „Tak, jak dopadla písemka?“ Pepíček po chvíli odpoví: „A vy jste kdo, pane?“ **Viki Gumalová, 3. D**

Redakční tým

Eva Heresová, 6. A, Anna Koriahina, 6. C, David Petřík, 6. B, Viktorie Gumalová, 3. D, Anna Noelise Salem 7. C, Magda Baziková, 5. C, Pavlínka Dlouhá, 3. A, Viktorie Mlýnková, 3. A, Matěj Záruba, 3. C, Ernest Vošáhlík, 3. C, Štěpánka Lišková, 7. C, Berta Bystroňová, 4. D, Jáchym Vavrik, 4. D, Ema Houdková, 3. D,

Vedoucí redakce: Ilona Krejčí

Výtvarná práce na první straně: Eliška Tláskalová, 8. A

Výtvarná práce na poslední straně: David Petřík, 6. B

Děkujeme všem,

kterí se jakkoliv podíleli na vydání tohoto 11. čísla Eminých novin.

Velké poděkování

patří také vedení školy, zejména panu řediteli Mgr. Otovi Bažantovi, za obrovskou podporu naší práce.

Na děti z 1. a 2. tříd se těší v červnu
Váš Destináček!

V příštím čísle:

- knihy
- jídlo
- zajímavosti
- rozhovory
- a další ...